КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БУДІВНИЦТВА І АРХІТЕКТУРИ

АРХІТЕКТУРНИЙ

(факультет)

ДИЗАЙНУ

(кафедра)

АТЕСТАЦІЙНА РОБОТА БАКАЛАВРА

на тему: Дизайн інтер‘єру та обладнання яхти

Виконав: студент **4** курсу, групи **ДН-42**
за спеціальністю **022 «Дизайн»**
(шифр і назва напряму підготовки, спеціальності)

Плуталов Роман Сергійович
(прізвище, ім’я та по батькові)

Консультанти: ст. викладач Биков М.І.
(наук. ступінь, посада, прізвище та ініціали)

Керівник : ст. викладач Биков М.І.
(наук. ступінь, посада, прізвище та ініціали)

Рецензент Науково-методична комісія спеціальності
(наук. ступінь, посада, прізвище та ініціали)

Робота містить власні проектні пропозиції. Використання ідей, результатів і текстів інших авторів мають посилання на відповідне джерело.

Плуталов Р.С
(підпис, ініціали та прізвище здобувача)

Київ - 2022 р.

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БУДІВНИЦТВА І АРХІТЕКТУРИ

Факультет Архітектурний
Кафедра ДИЗАЙНУ
Освітньо-кваліфікаційний рівень Бакалавр
Галузь знань 02 «Культура і мистецтво»
(шифр і назва)
Спеціальність 022 «Дизайн»
(шифр і назва)

ЗАТВЕРДЖУЮ:
Завідувач кафедри дизайну
професор, д.арх_____Ю.В.Третяк
“____” _____2022 року

ЗАВДАННЯ
НА АТЕСТАЦІЙНУ БАКАЛАВРСЬКУ РОБОТУ СТУДЕНТА

Плуталов Роман Сергійович
(прізвище, ім’я, по батькові)

1. Тема роботи Дизайн інтер‘єру та обладнання яхти

Науковий керівник роботи : ст.викладач Биков М.І. (
прізвище, ім’я, по батькові, науковий ступінь, вчене звання)

затверджені наказом вищого навчального закладу від «18» квітня *2022 року № 265/2*

2. Термін виконання студентом роботи *14.02.2022 – 19.06.2022 р.*

3. Вихідні дані до роботи *Ситуаційний план, Генеральний план, плани, фасади архітектурного об'єкту*

4. Зміст атестаційної бакалаврської роботи (перелік питань, які потрібно розробити)
Актуальність теми, концептуальне обґрунтування проекту, об’ємно-просторове рішення інтер’єру, композиційне рішення інтер’єру, характеристика використаних елементів меблів та обладнання, характеристика використаних матеріалів оздоблення, проектне рішення елементу меблів

5. Перелік графічного матеріалу (з точним зазначенням обов’язкових креслень)

Ситуаційний план, Генеральний план, план приміщення, розгортки стін, розріз, план стелі, деталі; Відображення роботи в матеріалі

6. Консультанти розділів проекту (роботи)

Розділ	Прізвище, ініціали та посада консультанта	Підпис, дата	
		завдання видав	завдання прийняв
1	*Биков М.І., ст. викладач*	*14.02.2022*	*28.04.2022*
2	*Биков М.І., ст. викладач*	*14.02.2022*	*22.05.2022*
3	*Биков М.І., ст. викладач*	*14.02.2022*	*08.06.2022*

7. Дата видачі завдання_____*14.02.2022 року* _____

КАЛЕНДАРНИЙ ПЛАН

№ з/п	Назва етапів роботи	Термін виконання етапів роботи	Примітка
1	*Видача завдання*	*14.02.2022*	
2	*Збір матеріалу*	*14.02. –07.04.2022*	
3	*Виконання клаузури*		
4	*Розробка ескізу, пояснювальної записки - І розділу*	*07.04. –28.04.2022*	
5	*Оцінка ескізу*	*28.04.2022*	
6	*Подальша розробка пояснювальної записки, графічної частини і роботи в матеріалі*	*29.04. –12.06.2022*	
7	*Передзахист*	*10.06 – 13.06.2022*	
8	*Перевірка роботи на відсутність плагіату*	*13.06. –16.06.2022*	
9	*Підготовка експозиції і доповіді*	*13.06. –19.06.2022*	
10	*Захист роботи*	*20.06. –24.06.2022*	

Керівник роботи _____ Биков М.І.

(підпис) (прізвище та ініціали)

ЗМІСТ

ЗМІСТ ПОЯСНЮВАЛЬНОЇ ЗАПИСКИ

ВСТУП……5

РОЗДІЛ І. ЗАКОНОДАВЧА ТА НОРМАТИВНА БАЗА ПРОЕКТУВАННЯ ЯХТИ……6

1.1.Історичні передумови становлення й розвитку проектування яхт…….6

1.2. Загальні норми до проектування ……..7

1.2.1. Об’ємно-планувальне рішення……11

1.2.2. Соціальна основа типу будівлі і класифікація……...14

1.2.3. Особливості проектування……..15

1.2.4. Пожежна безпека……..16

1.3. Санітарно-гігієнічні та екологічні норми……...16

1.4. Інженерне обладнання…….18

РОЗДІЛ ІІ. ДИЗАЙН ІНТЕР’ЄРУ……..20

2.1. Вихідні данні до проекту…….20

2.2. Образна концепція……20

2.3. Об’ємно-планувальне рішення……22

2.4. Функціональне зонування та сценарій руху……..25

2.5. Оздоблення стін та перегородок…….31

2.6. Оздоблення та покриття підлоги……...34

РОЗДІЛ ІІІ. ДИЗАЙН РОЗРОБКА ЕЛЕМЕНТУ МЕБЛІВ…….40

3.1. Концепція дизайну інтер’єру……..40

3.2. Авторські розробки предметів наповнення інтер’єру……..41

ВИСНОВКИ……48

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ……...49

ДОДАТКИ……51

ВСТУП

Дизайн є результатом художнього і творчого проектування промислових виробів, їх комплексів і систем, орієнтованих на досягнення максимально повної відповідності створених об'єктів і навколишнього середовища в цілому можливостям і потребам людини, як утилітарним, так і естетичним.

Дизайн яхти - це багатозадачний і покроковий процес, початковим етапом якого є планування простору. Основною метою роботи на даному етапі є досягнення найбільш ефективного розподілу внутрішнього простору. Які якості є визначальними при покупці судна для відпочинку? Їх легко перерахувати: естетика, комфорт, експлуатаційні якості (за кордоном називають містким словом «продуктивність виконання» "), безпека і, звичайно ж, вартість. Проблема в тому, що ці якості часто суперечливі, і будь-яке судно - в залежності від пріоритетів, встановлених в конструкції - є компромісом цих якостей. Хороший корабель - хороший компроміс.

Фізіологічні фактори впливають на фізіологічний стан людей на борту [5]. Це шум, мікроклімат, освітлення, прискорення, населеність. На відміну від психологічних факторів, фізіологічні фактори легко вимірюються і контролюються, а адже можуть бути стандартизовані - саме вони враховуються при призначенні «комфорт-класу».

В останні роки деякі класифікаційні товариства (CAs) розробили набір вимог до комфорту кораблів і ввели поняття «комфорт-клас». був DNV (Det Norske Veritas). Клас Комфорт присвоюється пасажирським суднам і престижним яхтам і вказує на те, що судно відповідає високим вимогам комфорту людей на борту, будь то приміщення пасажирів або екіпажу, громадські і службові простори, відкриті і внутрішні.

РОЗДІЛ І. ЗАКОНОДАВЧА ТА НОРМАТИВНА БАЗА ПРОЕКТУВАННЯ ЯХТИ

1.1. Історичні передумови становлення й розвитку проектування яхт

Вітрильний спорт надзвичайно актуальний у сучасному світі. Він є надзвичайно розповсюдженим як вид спортивних занять, так і відпочинком і розвагою. Історію зародження та розвитку виникнення вітрильного спорту та формування яхт-клубів, варто розглядати на прикладі зарубіжних держав. Виникнення даного виду спорту спочатку відбувалося в державах де активно процвітало мореплавство, серед них можна визначити Англію, Голландію, Скандинавські країни У XVI столітті судна з вітрилами, яхти були показником заможного життя, люди, що мали статки купували даний вид транспорту та залучали до їх обслуговування професійних мореплавців. Головною вимогою тієї епохи було створення надзвичайно естетичних та зручних суден, плавність руху транспорту в водному середовищі. Швидкість тоді не мала ніякого значення, адже даний вид транспорту використовувався для прогулянок, а не для змагань. Вік великих географічних відкриттів кардинально змінив підхід до судно будівництва. Зріст потенціалу промислового виробництва Європи, зародження нових витків заможного населення, став наслідком постійного розорення та грабування материків та поселень, що були нещодавно відкриті. Результатом вказаних дій стали нові економічні підйоми окремих регіонів. Особливо заможними та сильними стали держави, що розміщувалися на узбережжях Північного моря та Атлантичного океану. Вказаний часовий проміжок став періодом розквіту піратства, міжусобних війн та підвищення попиту до розповсюдження морської торгівлі. Саме тоді активно підвищився продаж вітрильних яхт, головна увага зосереджувалася на показниках швидкості судна надійності корпусу та маневреності. Судна використовували морські торговці, державні служби та контрабандисти. Саме контрабандисти та пірати активно виступали за збільшення швидкості вітрильних яхт, показники пришвидшення давали їм можливість уникати перевірок та зустрічей з митними, 10 охоронними, та військовими суднами. З’явилась нова масова професія – суднобудівник. Нова хвиля розквіту морської торгівлі почалась після закінчення воєн Наполеона, також активно вплинуло створення США як нової могутньої держави.

Відповідно з поновленням інтересу до міжматерикової торгівлі та подорожей активізувався розвиток суден, зокрема і розвиток вітрильних яхт. Швидкість створення суден стала першочерговою задачею. Саме представники, що займалися морською торгівлею, власники швидкісних суден отримували статки. Створювали судна професійні конструктори, вони скористалися технологіями для будівництва які використовували раніше контрабандисти. Кораблі за новою конструкцією мали довгий ніс, це та будівництво щогли з використанням нахилу призвело до підвищення швидкості суден та надало їм високий коефіцієнт маневреності в порівняні з попередніми конструкціями суден. В той же час з’явилися парові двигуни. Суспільство, що стало жертвами постійних воєн шукало нових еталонів для натхнення та відпочинку. Дані показники багато членів суспільства знайшли у яхтах, які заворожували не лише елегантністю, а й своєю швидкістю, маневреністю та свободою руху. Саме тому початок XIX століття вважається етапом підвищення громадського інтересу до вітрильних яхт. Як приклад цивілізованої країни можна використати Велику Британію, тут значення вітрильних суден, зокрема кількість яхт становила 500 штук, в порівнянні з попередніми 50. Однією з найстаріших яхт, що і в наш час використовується як плавучий засіб відпочинку є вітрильник «Sorlandet» Прихильники морського відпочинку, вітрильних змагань та подорожей з’являються не лише у Великій Британії. Франція, Голландія, Скандинавські країни та США також активно проявляли інтерес до даного виду проведення часу.

1.2. Загальні норми до проектування

Світовий досвід показує, що на воді можна розміщувати об'єкти практично будь-якого призначення. У різних країнах реалізуються проекти залізобетонних понтонів великої вантажопідйомності для розширення площі міських територій. Активне освоєння "надводного" простору надає місту переваги ефективного використання в своєму середовищі такої домінанти, як водойма. Водні поверхні здатні додавати аскетичному міському середовищу привабливість і рухливість, а також формувати додаткові громадські простори. Залізобетонні понтони можна використовувати як основу для створення водних об'єктів різного призначення: культурних центрів, житлових споруд, майданчиків для приземлення гелікоптерів, яхт-клубів,

багатоповерхових паркувань, різних дизайнерських інсталяцій, територій для проведення святкових заходів і т. п. Цей напрямок може стати перспективною і цікавою темою для архітекторів, художників і дизайнерів. Обов'язковою, на думку фахівців, є лише одна умова – плавучі багатофункціональні об'єкти (до них 305 відносяться і клубні будинки) повинні мати можливість періодично міняти місця дислокації, в цьому випадку буде змінюватися і міський пейзаж. Кожен з комплексу міських дебаркадерів може володіти своїм унікальним завданням, а разом вони формуватимуть повноцінний набір надаваних послуг і функцій для комфортного існування міста, для прогулянок і відпочинку городян. При цьому дебаркадери будуть переміщатися уздовж берегової лінії, оживляючи різні ділянки міста і доповнюючи їх відсутніми функціями. Світовий досвід показує, що на воді можна розміщувати об'єкти практично будь-якого призначення. У різних країнах реалізуються проекти залізобетонних понтонів великої вантажопідйомності для розширення площі міськихтериторій. Активне освоєння "надводного" простору надає місту переваги ефективного використання в своєму середовищі такої домінанти, як водойма. Водні поверхні здатні додавати аскетичному міському середовищу привабливість і рухливість, а також формувати додаткові громадські простори. Залізобетонні понтони можна використовувати як основу для створення воднихоб'єктів різного призначення.

Кожен з комплексу міських дебаркадерів може володіти своїм унікальним завданням, а разом вони формуватимуть повноцінний набір надаваних послуг і функцій для комфортного існування міста, для прогулянок і відпочинку городян. При цьому дебаркадери будуть переміщатися уздовж берегової лінії, оживляючи різні ділянки міста і доповнюючи їх відсутніми функціями.

У сучасному розумінні яхт-клуб визначається як спортивна організація, яка об'єднує осіб, що займаються водним, зазвичай вітрильним, спортом. Яхт- клубом також є ті будівлі і споруди, де розташовується така організація. Формування сучасних яхт-клубів в нашій країні має свою специфіку. Слова "клуб" і "об'єднання однодумців" наштовхують на думку про створення Об'єднання громадян – добровільного громадського формування,організованого на основі єдності інтересів

для спільної реалізації громадянами своїх прав і свобод [4] в формі громадської організації – об'єднання громадян для задоволення та захисту своїх законних соціальних, економічних, творчих, вікових, національно-культурних, спортивних та інших інтересів [5]. Для створення Об'єднання приймається і затверджується статут майбутнього яхт- клубу, який не повинен суперечити законодавству України і повинен містити ряд встановлених положень [6], після чого створене об'єднання громадян реєструється і набуває статусу юридичної особи.

Як господарський суб'єкт яхт-клуб може існувати у вигляді господарського товариства або кооперативу. У першому випадку кілька осіб (можливо котрі і не захоплюються яхтингом взагалі) самостійно організовують і фінансують створення інфраструктури яхт-клубу. А широке коло любителів яхтингу при цьому має статус клієнтів і споживачів послуг такого яхт-клубу. Після об'єднання членам клубу належить вирішувати завдання по забезпеченню майбутньої споруди територією (земельною ділянкою), з проектування майбутньої будови, по його будівництву та введенню в експлуатацію, по організації і налагодженню роботи внутрішніх служб і т.д. Необхідність наявності відповідної інфраструктури прямо випливає з визначення яхт-клубуяк бази для стоянки маломірних (малих) суден. Поняття "база" в даному контексті передбачає, як мінімум, комплекс, що забезпечує експлуатацію, поточний ремонт і зберігання маломірних суден. Правилами безпечної експлуатації баз маломірних (малих) суден [7] визначено перелік споруд і об'єктів, які обов'язково повинні бути включені в цей комплекс. У більш широкому розумінні яхт-клуб може складатися, наприклад, з трьох зон:

спортивної, водної та гостьової. Спортивна зона може включати: спортивний клуб, готель, спорткомплекс, а також паркінг. У складі "водної" частини –причали для літньої стоянки катерів і яхт, зимовий елінг з індивідуальними боксами, адміністрація яхт-клубу. Гостьова зона може складатися з готелю з рестораном, приміщення вахти, гостьових будиночків і т.д.

Створення (будівництво) такого об'єкта можливе лише при наявності території (земельної ділянки) і акваторії (водного простору). Їх надання здійснюється в установленому законом порядку. Такий порядок передбачений механізмом

застосування норм Земельного [8] і Водного [9] кодексів України. Далі можна приступати до стадії проектування і будівництва. Завдання на проектування адресується проектувальнику і містить вимоги замовника до планувальних, архітектурних, інженерних і технологічних рішень та властивостей майбутнього яхт-клубу, його основних параметрів, вартості та організації будівництва. Завдання на проектування необхідно розробляти з урахуванням вимог, викладених в Правилах безпечної експлуатації баз для стоянки маломірних (малих) суден, в яких закріплюється, що територія такої бази (яхт- клубу) повинна включати: 1) під'їзні автомобільні шляхи; 2) спеціальну ділянку(місце) з ємностями для сухого сміття та відходів нафтопродуктів; 3) спеціально обладнаний причал для посадки і висадки пасажирів; 4) обладнану штрафну площадку для зберігання суден, плавання яких заборонено в порядку, встановленому законодавством, і які не мають власника. База повинна бути обладнана телефонним та гучномовним зв'язком. У темний час доби акваторія і територія бази повинні мати необхідне освітлення, встановлене таким чином, щоб не перешкоджати водіям судів, які проходять в районі розміщення бази і ін.

Проектування, будівництво та експлуатація яхт-клубу має деякі особливості, пов'язані з обов'язковою наявністю в його структурі причалів, які є гідротехнічними спорудами. Згідно з наказом Мінтрансу "Про нагляд за судноплавними гідротехнічними спорудами та гідротехнічними спорудами портів і судноремонтних заводів" [10], Регістру судноплавства України доручено здійснювати технічний нагляд за станом судноплавних гідротехнічних споруд. Для експлуатації гідротехнічних споруд (ГТС) яхт- клубу необхідно зареєструвати їх в Регістрі судноплавства України [11] і зробити первинний огляд ГТС. У разі, якщо технічний стан і експлуатація ГТС відповідають вимогам діючих норм і правил, при первинному огляді видається Свідоцтво про придатність ГТС до експлуатації. Крім того, відповідно до Правил безпечної експлуатації баз для стоянки маломірних (малих) суден, всі такі бази підлягають реєстрації в Держфлотінспекції України.

У складі будь-якого яхт-клубу, виходячи з його типологічних особливостей, можна виділити основний склад функціональних зон і додатковий [12, с. 62-63].

Основний функціональний склад це: акваторія для тренувань; стоянки яхт і катерів (причал, пірс); елінги для зберігання судів; головний будинок клубу –

«harbour office» (harbour – гавань) з адміністративною зоною, навчальною зоною; тренувальна база; майстерні для ремонту суден; сліпи для спуску суден на воду і підйому їх з води; криті майданчики для зберігання і ремонту суден в період навігації та зимового періоду, і / або відкриті майданчики для зберігання суден в період навігації та зимовий період; майданчик для просушування вітрил; автостоянка. Додатково до складу яхт-клубу можуть входити наступні блоки: видовищно-розважальна зона; спортивно-оздоровча зона; торгова зона; зона підприємств громадського харчування (кафе, ресторани); навчальна зона; готель [13, с. 42-46].

На дебаркадерах, що функціонують як яхт-клуби, в блок обов'язкових приміщень входять: кают-компанія; каюти; диспетчерська; шкіперська; медичний пункт; кімната працівників рятувальної служби; приміщення зберігання обладнання та інвентарю; камбуз. Залежно від розмірів і статусу яхт-клубу на дебаркадері можуть розташовуватися: навчальні класи; їдальня; буфет; тренажерний зал. На плавучої основі також можуть розташовуватися яхтові елінги для літнього зберігання судів [14].

Основний функціональний склад мають усі типи яхт-клубів незалежно від їх класифікації. Залежно від типу яхт-клубу можуть тільки змінюватися кількісні характеристики: кількість місць для зберігання плавучих засобів, його габарити в залежності від типу суден, довжини причалів, пірсів, розміри будівель і споруд в залежності від складу груп приміщень, що входять в них. Залежно від класифікації за функціональною ознакою до основного складу додаються необхідні для даного типу яхт-клубів додаткові зони: навчальна для навчальнихрекреаційних яхт-клубів, готель для рекреаційних яхт-клубів типу «ботель», спортивно-оздоровча для спортивних яхт-клубів.

1.2.1. Об’ємно-планувальне рішення

Динаміка розвитку конкуренції на ринку послуг з проектування яхтового інтер’єру передбачає створення нових, технологічно та ергономічно вдосконалених концепцій дизайну. І тут дуже важливо відзначити симбіоз естетики і

функціональності в контексті здійсненності запропонованого проекту. 100 Дизайн будь-якого об’єкта – це, перш за все, вирішення конкретного завдання [1, с. 137]. Дизайн яхти або катера – це комплексна розробка технічно досяжного об’єкту, що володіє такими якостями, як: – естетика; – експлуатація; – комфортабельність; – безпека; – економічна сфера реалізації об’єкта [2]. Сучасні проектні бюро в розробці яхтового дизайну дотримуються такої структури, де естетика і технічні складові проекту мають чіткий поділ. «Естетичний відділ» орієнтований на роботу з клієнтом, а «технічний» − на реалізацію та впровадження всіх інших складових проекту. При такій організації робочого процесу можна говорити про позитивну тенденцію привнесення нових форм і рішень дизайнерами морської сфери в досить консервативну суднобудівну середу, а також спроба в маркетингових цілях залучити відомих проектувальників, стилістів і промислових дизайнерів. Серед трендів в сучасному яхтовому дизайні слід зазначити і розширення області термінологічних професій. Важливо розрізняти сфери їх компетенції і правильно представляти в проекті їх реальні можливості. Стиліст – це фахівець, який займається формуванням екстер’єру та інтер’єру судна, найчастіше, без прив’язки до завдань функціонування і можливостям виготовлення. Дизайнер – це досить загальне позначення фахівця, що займається художньо-технічним проектуванням об’єктів [2]. У міжнародній термінології існує професія корабельного архітектора – фахівця, що володіє знаннями для повного циклу проектування судна, від початкових ескізів до розрахунків і комплексної розробки деталей. Дизайнер інтер’єру – це проектувальник естетичних і технічних рішень для внутрішніх приміщень. У роботі дизайнера інтер’єрів значне місце займає розробка проектів меблів, вузлів інтер’єру тощо. 101 Визуализатор – фахівець з тривимірного моделювання та рендерингу, тобто, по отриманню комп’ютерних презентаційних зображень [2]. Спеціальність «морський дизайн», в курсі якого вивчають основи суднобудівних дисциплін (теорії корабля, конструкції корпусу та ін.) з’явилася порівняно недавно, упор робиться на естетичну складову. Фахівці даного напрямку затребувані, і ця тенденція зберігає стабільне зростання. Таким чином, у формуванні вигляду суден можуть брати участь різні фахівці, завдання яких чітко розподілені, і при впровадженні грамотного менеджменту з

професійним підходом до організації творчого процесу і зворотного зв'язку всередині проектного бюро – успішність у реалізації проекту гарантована. Слід зазначити, що ґрунтуючись на особливостях ергономічних рішень, кожен конкретний проект в яхтовому дизайні має свої стилістичні завдання і пріоритети якості. В даний час можна виділити наступні основні стилістичні напрямки в яхтовому дизайні: – класичне, коли відтворюються архітектурні рішення минулого. Тут необхідно розрізняти нові судна, побудовані за старими проектами (так звані «репліки»), і сучасні судна, що мають класичні архітектурні елементи; – спортивне, для якого характерні плавні, обтічні форми спортботів, спорткруізерів, експресскруізерів і сучасних моторних яхт [2]; – функціональне, в якому екстер'єр судна підпорядкований в першу чергу вимогам функціональності, ергономічності і зручності. Це катера робочого стилю, «спортфішери», прогулянкові та експедиційні судна, лобстерботи та ін. До різновиду функціонального напряму можна віднести популярний стиль «мілітарі», який характеризується великою кількістю плоских і гранованих поверхонь, а також характерним забарвленням. Звичайно, кожному напрямку притаманне безліч стилів, та й чіткої межі між напрямками часом не існує. Слід зазначити, що в дизайні яхтового інтер'єру простежується тенденція «популяризації» функціональної естетики. Консервативність, властива інтер'єру яхт, в останнє десятиліття стала здавати позиції. Інтенсивно 102 збагачуючись дизайнерською різноманітністю, останніми роками морська класика поступилася стилю етно, фьюжн і «стилю майбутнього» – футуризму, який на сьогодні став особливо популярним. Футуристичний інтер'єр відрізняється простотою і лаконічністю [3, с. 95]. Експресивність ліній, екологічно чисті матеріали і альтернативні енергетичні установки – базові принципи стилю – завойовують визнання і стають провідним трендом в яхтовому дизайні. Футуризм в інтер'єрі яхт багато в чому заснований на ідеях з фантастичних художніх творів, принципах оформлення космічних кораблів майбутнього. Саме тому, футуристичний дизайн може нагадувати стилізацію обладнання міжзоряного корабля. Акцент робиться на ультрагладкій дизайн, новітнє технологічне оснащення та сучасні матеріали. З одного боку, це спроба передбачити, як буде виглядати архітектура в майбутньому. З іншого

боку, для любителів класичного стилю, дизайнери втілюють такий стиль як ретро-футуризм. Тут, інтер'єр формується обробкою екологічно чистим деревом та сіро-чорними деталями, пропонуючи більш звичне для розуміння середовище проживання. В інших приміщеннях судна ретро-футуристична естетика зберігається в поєднанні з сучасними розкішними дизайнерськими рішеннями і матеріалами. Пластик, скло і метал – три стовпи на яких стоїть весь футуризм в плані дизайну інтер'єрів яхт. Слід зазначити, що з кожним роком в футуризмі з'являються нові матеріали. Наприклад, зараз популярним стає фіберглас – надміцний матеріал, який складається з полімеру і скловолокна. Концепція футуризму в інтер'єрі яхт орієнтована на нейтральну, ультра легку колірну гамму. Найчастіше, в цій ролі виступає білий або сталевий кольори, відтінки бежевого. Урізноманітнити оформлення допоможуть яскраві акценти: червоний, оранжевий, зелений, синій, фіолетовий – кольори, що зустрічаються в оббивці меблів, картинах та інших елементах декору. Важливим фактором футуризму є освітлення. Для цього стилю характерна відсутність центрального освітлення, однак, всі елементи повинні бути чітко 103 висвітлені. Як і у виборі матеріалів, при організації освітлення перевага віддається новітнім технологіям: в нішах, стінах та стелях розміщують точкові неонові і світлодіодні світильники. Кожен з предметів меблів в футуристичному стилі повинен бути незвичайним, але легкої форми, бути максимально функціональним, розкриваючи повні ергономічні можливості футуризму. Крісла, що трансформуються в дивани, шафи, вбудовані в перегородку, складні стільці і ліжка в нішах, приховані вбудовані функції і нейтральне колірне оздоблення стануть ідеальним рішенням. Дизайн ілюмінаторів, вікон, дверей, отворів в футуристичному інтер'єрі пов'язаний з незвичайними для них геометричними формами, а кути і стіни повинні мати плавні, округлі обриси. Декоративні елементи в інтер'єрі яхт даного стилю практично не передбачаються. І тому, необхідно завжди звертати особливу увагу на якість оздоблювальних матеріалів меблів, і оцінювати техніку виконання.

1.2.2. Соціальна основа типу будівлі і класифікація

Як господарський суб'єкт яхта може існувати у вигляді господарського товариства або кооперативу. У першому випадку кілька осіб (можливо котрі і не захоплюються

яхтингом взагалі) самостійно організовують і фінансують створення інфраструктури яхти. А широке коло любителів яхтингу при цьому має статус клієнтів і споживачів послуг такого яхт-клубу. Після об'єднання членам клубу належить вирішувати завдання по забезпеченню майбутньої споруди територією (земельною ділянкою), з проектування майбутньої будови, по його будівництву та введенню в експлуатацію, по організації і налагодженню роботи внутрішніх служб і т.д. Необхідність наявності відповідної інфраструктури прямо випливає з визначення яхт-клубу як бази для стоянки маломірних (малих) суден. Поняття "база" в даному контексті передбачає, як мінімум, комплекс, що забезпечує експлуатацію, поточний ремонт і зберігання маломірних суден.

1.2.3. Особливості проектування

Найголовніша проблема – це нестача місця між корпусом судна та ексклюзивним інтер’єром яхти. Саме між обшивкою та приміщеннями інженери і мають розмістити труби, ізоляційні матеріали, вентиляцію та системи, що забезпечують комфорт пасажирів під час перебування на яхті. Все обладнання має бути зручним у використанні, виглядати охайно і в моторному відсіку, і в інших технічних приміщеннях. Головне завдання – розташувати якомога більше обладнання в якомога меншому просторі.

Проєкт часто змінюється в процесі, щоб задовольнити побажанням замовника. Навіть найменші коливання в розмірі, устаткуванні, обладнанні або інтер’єрі призводять до змін у всьому судні. Замовник ставить нові задачі, а інженери, створюючи розкішні інтер’єри, повинні враховувати розташування систем та необхідного обладнання.

Процес будівництва вимагає постійного спілкування між замовником, постачальниками та верф’ю. Інженери забезпечують такий зв’язок для оптимізації управління та наглядом над проєктом, координування команди та миттєвого внесення змін. Це допомагає виконувати роботи в зазначений строк та прискорити процеси комунікації.

1.2.4. Пожежна безпека

Протипожежні заходи мають на меті попередження виникнення пожеж, локалізацію вогнищ займання, обмеження можливості розповсюдження вогню по будівлі, полегшення пожежогасіння, збереження стійкості конструкцій в умовах впливу високих температур, вогню і води, створення умов для безпечної евакуації людей з палаючих будівель, забезпечення під'їзду і доступу пожежних коштів до вогню пожежі. Протипожежні вимоги до всіх будівель залежать від ступеня їх вогнестійкості, поверховості і загальних розмірів. Протипожежні вимоги забезпечуються в об'ємно-планувальному рішенні шляхом обмеження загальних обсягів приміщень, поділу їх на частини протипожежними стінами, виділення шляхів евакуації. Оскільки при пожежі особливу небезпеку становить дим, а його поширення відбувається в першу чергу по вертикалі, то основні обмеження з боку протипожежних норм відносяться до вертикальним комунікаціям. Сходи повинні бути незадимлюваними, виходи з коридорів повинні бути відокремлені важко спалимими самозакривними дверима. Для видалення диму коридори повинні бути забезпечені примусовою вентиляцією. Прилегла інфраструктура будівлі готелю проектується з урахуванням протипожежних вимог.

1.3. Санітарно-гігієнічні та екологічні норми

Розміщення каюти має відповідати потребам яхти. Фізіологічні потреби людей знаходять своє відображення в санітарних вимогах, пов'язаних з природним освітленням, інсоляцією, звукоізоляцією, повітрообміном, температурно-вологісним режимом. У ДБН В.2.5-28-2006 «Державні будівельні Норми України. Інженерне обладнання будинків і споруд. Природне і штучне освітлення» визначено, що всі житлові приміщення обов'язково повинні мати природне освітлення, санітарні вузли можуть бути освітлені «другим» світлом через фрамуги у верхній частині стіни між санітарним вузлом і кімнатою. Крім того, всі житлові приміщення повинні бути інсоліроватися протягом певного часу. Інсоляція - освітлення приміщення прямими сонячними променями. Для забезпечення цієї вимоги необхідно при проектуванні зорієнтувати будівлю по сторонах світу або в об'ємнопланувальному рішенні

розташувати житлові приміщення з того боку будівлі, яка більше буде освітлюватися сонцем. В яхті повинна бути забезпечена ізоляція житлових і громадських приміщень від шуму. Шуми можуть бути зовнішні (близько розташовані підприємства або галасливі вулиці) і внутрішні (обладнання, технічні приміщення). Готелі необхідно розташовувати на ділянках, віддалених від промислових підприємств, або проектувати розділові зелені смуги між ними. Для зменшення зовнішніх шумів слід використовувати шумоізолюючі матеріали. При розташуванні інженерного устаткування рекомендується застосовувати шумопоглинаючі прокладки. Протипожежні заходи мають на меті попередження виникнення пожеж, локалізацію вогнищ займання, обмеження можливості розповсюдження вогню по будівлі, полегшення пожежогасіння, збереження стійкості конструкцій в умовах впливу високих температур, вогню і води, створення умов для безпечної евакуації людей з палаючих будівель, забезпечення під'їзду і доступу пожежних коштів до вогню пожежі. Протипожежні вимоги до всіх будівель залежать від ступеня їх вогнестійкості, поверховості і загальних розмірів. Протипожежні вимоги забезпечуються в об'ємно-планувальному рішенні шляхом обмеження загальних обсягів приміщень, поділу їх на частини протипожежними стінами, виділення шляхів евакуації. Оскільки при пожежі особливу небезпеку становить дим, а його поширення відбувається в першу чергу по вертикалі, то основні обмеження з боку протипожежних норм відносяться до вертикальним комунікаціям. Сходові клітки повинні бути незадимлюваними, виходи з коридорів повинні бути відокремлені важко спалимими самозакривними дверима. Для видалення диму коридори повинні бути забезпечені примусовою вентиляцією. Прилегла інфраструктура будівлі готелю проектується з урахуванням протипожежних вимог. До будівель готелів по всій їх довжині повинен бути забезпечений під'їзд пожежних автомобілів. Регламентується відстань від будівлі до ближнього краю проїжджої частини і ширина проїзду, яка залежить від поверховості будівлі. Зокрема, ширина проїзду в будівлі до 9 поверхів повинна бути не менше 4,2 м і не менше 6 м в будівлях більшої поверховості. При кількості поверхів більше 16 на 10-му і через кожні десять поверхів влаштовують зони

безпеки з протипожежними перекриттями. На перекритті верхнього поверху передбачають майданчик для евакуації людей пожежними вертольотами.

1.4. Інженерне обладнання

Вогнегасник — технічний засіб, призначений для припинення горіння подаванням вогнегасної речовини, що міститься в його корпусі, під дією надлишкового тиску, за масою та конструктивним виконанням придатний для транспортування й застосування людиною. Вогнегасник загального призначення — вогнегасник, призначений для забезпечення протипожежного захисту об’єкта. Вогнегасник спеціального призначення — вогнегасник, який призначений для забезпечення протипожежного захисту об’єкта із специфічними умовами експлуатації або особливостями пожежної небезпеки виробництва і (або) за конструктивним виконанням відрізняється від вогнегасника загального призначення. Об’єкт захисту вогнегасником (вогнегасниками) — рухоме або нерухоме майно юридичної або фізичної особи, до якого встановлено вимоги пожежної безпеки і яке потребує наявності вогнегасника (вогнегасників) як елемента системи його захисту від пожежної небезпеки. Експлуатація вогнегасника — стадія життєвого циклу вогнегасника, на якій реалізується і забезпечується його працездатність. До стадій експлуатації вогнегасника належать: — початок його експлуатації; — зберігання; — транспортування; — очікування застосування за призначенням; — застосування за призначенням; — технічне обслуговування; — завершення експлуатації. Життєвий цикл вогнегасника — проміжок часу від виготовлення до завершення експлуатації вогнегасника. Початок експлуатації вогнегасника — календарна дата, яку проставлено відділом технічного контролю виробника в паспорті та маркуванні вогнегасника. Зберігання вогнегасника під час експлуатації — утримування вогнегасника в спорядженому стані у відведеному для його збереження місці протягом заданого строку. Транспортування вогнегасника під час експлуатації — переміщення вогнегасника в спорядженому стані із застосуванням, за потреби, транспортних і вантажопідйомних засобів. Очікування застосування за призначенням — наявність вогнегасника на об’єкті в стані, придатному до застосування за призначенням, та у відведеному для його розміщення місці. Технічне обслуговування

вогнегасника — комплекс операцій з перевірки вогнегасника та забезпечення його працездатності в режимах очікування застосування за призначенням, транспортування і зберігання або з прийняття рішень про його ремонт чи зняття з експлуатації.

РОЗДІЛ ІІ. ДИЗАЙН ІНТЕР’ЄРУ

2.1. Вихідні данні до проекту

Мега-яхта «Софія» - одна з найбільших яхт , що будується в Європі.

Корпус виготовлений з суднобудівної сталі. Надбудова виконана з алюмінієво-магнієвого сплаву. Маєтки яхти прикрашені дорогими лісами, такими як котто, червоне дерево і вован з подальшим поліруванням;

Ця яхта була повністю спроектована і побудована на верфі «Лиман». Яхта побудована нарегістрі класів Buareau Veritas (Франція) як яхта необмеженої навігаційної зони.

Корпус пофарбований за технологією концерну (AKZO NOBEL) за допомогоюлакофарбових матеріалів (AWL GRIP), що дає впевнений захист корпусу і високу презентабельність Мега-яхти.

Кімнати екіпажу яхти і каюти розташовані в носовій частині судна і мають окремий вихід на палубу. Зовнішні палуби дуже просторі. Всі зовнішні палуби оброблені натуральним бірманським тиком.

На яхті є - простора каюта власника з офісом і санвузлом, дві VIP-каюти з душовими кабінами і дві гостьові каюти та інші номери.

Для відпочинку є два комфортабельних, добре освітлених салони підвищеного комфорту.

Моторна мега-яхта «Софія» необмеженої навігаційної зони здатна подорожувати в жорстких морських і океанських районах .

В якості об'єкта розробки в ході проекту був обраний інтер'єр салону власника.

2.2. Образна концепція

Розробка інтер'єру салону власника яхти «Софія» для поліпшення умов проживання в приміщенні, надання йому комфорту і стильного дизайну, з використанням нових матеріалів ітехнологій, що покращують як зовнішній вигляд інтер'єру, так і його функціональність.

Також метою проекту є створення сприятливих умов для відпочинку і комфорту в приміщенні, а головне зручного пересування господаря по салону з урахуванням ергономічних стандартів. Також однією з цілей є досягнення індивідуальності і цілісності в образі, впровадження нових рішень в розвиток інтер'єру.

У зв'язку зі спостереженнями є деякі запити на інтер'єр кімнати. Вважається, що власник , який володіє цим видом яхти, має усталену особистість, чи означає це, що задуманий дизайнером інтер'єр повинен враховувати схожі нюанси при виконанні проекту: переваги, інтереси, а також вік власника ... - Безсумнівно.

У пошукових ескізах був визначений напрямок стилю, в якому буде виконуватися інтер'єряхти, тому для цього проекту був обраний еклектичний стиль - суміш стилів .

Моє завдання - зробити інтер'єр придатним для цієї ідеї; не тільки зручним плануванням, але і грамотно оформити кольоровий паспорт для інтер'єру. полягає в можливості застосування на практиці запропонованого комплексу інтер'єрних рішень на яхтах різних типів.

Структурно робота складається з вступу, чотирьох логічно побудованих глав, висновку і списку використовуваних джерел.

ОГЛЯД ПРОТОТИПУ

Основні розміри і характеристики моторної яхти «Софія»:

Довжина загальна, м 30,56

Ширина, м 8,5

Осадка, м 2,0

Водотоннажність, т 295,0

Головний двигун, к.с. (кВт) 2х915

Генератор, кВт 30х3 «CATERPILLAR»

Крейсерська швидкість, вузли 15,0

Корпус суднобудівної сталі

Надстройка алюмінієвий сплав

Екіпаж, особи 2

Пасажири, особа 8

Прапор України

2.3. Об’ємно-планувальне рішення

Найбільшою перевагою плавання на моторній яхті є швидкість, практично кожне моторне суднодосягає швидкості до 20 вузлів, і багато з них мають здатність досягати високих швидкостей.

Дизайнери моторних яхт зазвичай віддають перевагу санвузлам при проектуванні, кожна каюта має свою ванну кімнату. Сьогодні це сталоверховенством права, а не винятком, що призвело до значного поліпшення умов перебування на судні. інші електронні пристрої, що працюють на портативному комп'ютері, з використанням кондиціонера, стали дуже поширеною справою. До речі, кондиціонер також став частиною стандартного обладнання. Моторні яхти привертають увагу своїм зовнішнім виглядом, вони стали символом престижу, ці судна символізують статус своїх власників в суспільстві.

Що стосується видів виконання моторних яхт, то відкриті і хардтопові типи мають невелику перевагу, але одноклибічні яхти не відстають. Круїзи. Більшість невеликих яхт і суден, довжина яких не перевищує 12 метрів, відносяться до цих типів. Яхти довжиною понад 20 метрів випускаються і в одному варіанті, але для чартеру пропонуються вони дуже рідко. Моделі Flybridge зазвичай мають більшу довжину (понад 12 метрів). Відмінною рисою таких суден є наявність закритого приміщення, закритого місця для управління, з якого відкриваються красиві пейзажі. погодні умови. Ми підкреслюємо ще одну характерну особливість моторних яхт - високий ступінь її комфорту. Внутрішнє оздоблення, як правило, відрізняється особливою вишуканістю; є великі палуби, призначені для прийняття сонячних ванн. Кормова частина таких яхт, як правило, має значну площу - помітно більше, ніж у вітрильних

яхт. Палуби виготовляються з тикового дерева, часто покриті килимами; каюти обладнані просторими ванними кімнатами.

Пасажирські судна і теплоходи, а особливо найбільші - мега-яхти, супер яхти і круїзні судна через свою красу завжди є своєрідною візитною карткою будь-якої суднобудівної компанії. Човни і яхти стали особливо популярними останнім часом. деякі купують готову стандартну модель. Оголошення «купити яхту» або «купити моторну яхту» зустрічаються не так вже й рідко. Але, в більшості випадків, це стосується недорогих пластикових яхт.

Якщо ви купуєте яхту вже готовою, доведеться витратити час і гроші, щоб «підігнати» її до смаків господаря. І дійсно, в процесі переговорів з власником яхти, як правило, виходить, що під фразою «я куплю моторну яхту», більшість людей мають на увазі процес прямого будівництва судна. Човни і яхти виготовляються на замовлення. Вкладаючи значні кошти в покупку яхти, природне бажання замовника полягає не в тому, щоб отримати стандартний продукт, а ексклюзив. Тому в більшості випадків замовник зацікавлений вбудівництві моторної яхти. А у випадку з супер яхтами і мега-яхтами - це не більшість, а всі 100% Враховуються всі можливі побажання майбутнього судновласника на етапі проектування судна. з іншого боку, процес створення тяглового судна не терпить поспіху. Оскільки кабіна власника має форму кімнати у вигляді півкола, і тим самим створюючи ефект панорами за рахунок безлічі вікон, розташованих на закругленій стіні, власник побажав розташувати своє ліжко так, щоб вид знаходився на вікнах з видом на нескінченне море, острів або що завгодно.

Побажання господаря відповідно були враховані і реалізовані по можливості.

Зараз розробкою дизайну інтер'єру займається безліч компаній спеціально для яхт, так як даний вид сервісу вимагає особливого індивідуального підходу, коли потрібно враховувати всі важливі деталі, такі як розмір яхти, тривалість і періодичність використання, особисті потреби власника і призначення судна. так як стало дуже модним в наш час довгострокове перебування, або навіть проживання на яхті. Там повинні бути чітко виділені зони для відпочинку, бажано, щоб їх було кілька,

харчування, інтимна зона, розважальна зона, де може розташовуватися аудіо- або відеосистема, засоби зв'язку.

Процес загального проектування включає в себе п'ять етапів розробки і: технічні характеристики, технічну пропозицію, проект проектування, технічне проектування, робочу документацію. Технічне завдання на проектування судна складається відділом замовника.

Яхта повинна блищати не тільки своїм зовнішнім дизайном, але і своїм внутрішнім оздобленням, а також новітнім технічним оснащенням.

Звичайно, сам власник може прикрасити яхту особливим чином, тим більше, що немає необхідності думати про економію грошей в цьому випадку.

Дизайн яхт може бути виконаний в самих основних стилях. Наприклад, існують класичний, неокласичний стиль, бароко, художній декор, англійська, високотехнологічна, сучасна, неомодерна та інші. Відповідно до обраного стилю, дизайн виконаний: обробка і повторне затягування салону і меблів на яхті, ранова установка меблів і аксесуарів з урахуванням найбільш функціонального використання простору. як тканина, шкіра, Алькантара або будь-який інший за вашим вибором.

Для того щоб ви побачили і оцінили майбутнє і інтер'єр вашої яхти, використовуються новітні технологічні досягнення: 3D візуалізація яхти. Цей сучасний метод дозволяє своєчасно внести всі корективи для досягнення того результату, який був би вам цікавий.

Дизайн інтер'єру звичайних приміщень досить істотно відрізняється від дизайну інтер'єру яхт-салонів, в цьому випадку на першому місці стоїть бажання підкреслити унікальність і розкіш ситуації. » налаштування. Досить часто створений інтер'єр яхт-салонів стає справжнім витвором мистецтва, аналогів якому теж немає, тобто унікальному. Саме тому звернення до професіоналів в області дизайну інтер'єру є необхідною умовою отримання унікально і розкішно оформленої яхти.

Вивчивши прототипи, його вирішили використовувати в неомодерному стилі.

В кінці п'ятдесятих років, криза функціоналізму міжнародного стилю, була певною мірою попередньогочасу недостатньо обґрунтованою.

Його формоутворюючий і композиційний потенціал залишався далеко не вичерпаним, а частина старанності аналізу і строгості врахування функціональних вимог в дизайні зберегла свої переваги перед постмодернізмом.

У зв'язку з цим не випадково в кінці сімдесятих років відроджується інтерес до модернізму, а в вісімдесятих він знову виходить на арену світової архітектури під назвою неомодернізму.

Твори неомодернізму не входять в традиційні рамки сучасного руху протистояння з навколишнім середовищем, а вдумливо і органічно вписуються в контекст розвитку.

Збереглися ортогональні форми. Менш аскетичний неомодернізм у виборі колірної палітри, це не завжди «біла архітектура», використовуються інші колірні схеми, хоча майстри неомодернізму залишаються вірними білому, білий - символ безперервності розвитку.

Часто саме в неомодернізмі в центрах мегаполісів зводяться величезні елегантні громадські будівлі.

Розвиток неомодернізму відбувається на тлі широкої публіки і деяких професіоналів в цій привабливості постмодернізму.

У той же час європейська критика визнає переваги постмодернізму з точки зору серйозного, більшого людства насичення.

Вирішальне значення для формування неомодернізму мало початок сімдесятих років проникнення на Захід інформації про архітектуру радянського авангарду двадцятих років, що призвело через десять років до серйозного зростання його образів та ідей, іноді їх прямим запозиченням.

2.4. Функціональне зонування та сценарій руху

Асортимент меблів:

Диван-кушетка (1шт)

Диван (1 шт.)

Крісло (7 шт.)

Пуф (6 шт.)

Двоспальне ліжко (2 шт.)

Односпальне ліжко (5 шт.)

Робоча площа: (2 шт.)

Бар (2 шт.)

Дзеркало (3 шт.)

Тумбочки (2 шт.)

Обладнання:

Барні стільці (10 шт.)

Кухонні стільці (6 шт.)

Робочі стільці (10 шт.)

Телевізор (1 шт.)

Аудіо-відеосистема (1 шт.)

Монітори (7 шт.)

Ноутбуки (6 шт.)

Мікрохвильова піч (1 шт.)

Індукційна піч (1 шт.)

Витяжка (1 шт.)

Холодильник (1 шт.)

Сушилка для рушників (2 шт.)

Корабельні меблі відчувають пітчинг і вібрацію. Тому двері мають відкриваючі обмежувачі, замки, щоки або інші фіксуючі пристрої встановлюються в дверях і ящиках, щоб запобігти спонтанному відкриттю. Щоб уникнути зсувів під час пітчингу, меблі кріпляться до коамінгів (шафи, столи, нари і т.д.) або до перегородок (нари, шафи). допомога вертушок або пружинних фіксаторів.

При проектуванні меблів необхідно було враховувати, що її експлуатація пробуджується в стані морських хвиль, що в свою чергу обумовлено використанням міцних конструкцій і їх м'яких форм. Замки мають відкриваючі обмежувачі, в дверях і ящику встановлюються замки та інші фіксуючі пристрої, щоб запобігти спонтанному відкриттю. Щоб уникнути зсувів під час пітчингу, всі меблі кріпляться до підлоги, стелі, перегородок (шаф, станцій, диванів). Вільною залишається лише невелика частина меблів, стоячи (пуф), хоча ця меблі фіксується за допомогою вертушок і фіксаторів.

В інтер'єрі використовуються шкіряні дивани, виготовлені виключно для цього інтер'єру яхти. Диван складається з рами, м'якої частини, оббивки шкіри і механізму трансформації.

Традиційно шкіряні дивани в будинку вважаються ознакою розкоші і достатку. Ці постійні супутники дорогого інтер'єру здатні перетворити кімнату буквально в президентську квартиру. Шкіряні дивани коштують досить дорого, але, незважаючи на це, попит на них залишається незмінним протягом багатьох років. що своєчасне і правильне чищення шкіряних меблів дозволить вам насолоджуватися дорогою покупкою протягом багатьох років.

Простота і лаконічність форм дивана дозволяє йому вписуватися в різні дизайнерські рішення.

Великі і м'які подушки мають приємне перебування. Це сучасний європейський диван: просторий, зручний і універсальний досить, щоб бути на своєму місці в будь-якому інтер'єрі.

Використовується для виготовлення каркаса диванів спеціальна морська фанера і натуральне дерево. Цей варіант є найбільш раціональним в експлуатації, і не найдорожчим. Фанера - легкий і міцний матеріал. В процесі виготовлення (склеювання і пресування при високій температурі і тиску) з нього випаровується вся волога - фанера ніколи не буде вести себе як деревина, і вона не висохне. Цедуже підходить для суднових приміщень, так як це самі яхтові каюти, а це саме по собі передбачає постійне перебування у вологому кліматі. Всі елементи наших меблів добре склеєні, тому скрип дивана в процесі експлуатації виключається.

У м'яких меблях практично неможливо оглянути, з чого складається каркас, але фанерну раму дивана легко визначити за вагою.

М'яка деталь - виготовлена з використанням високоеластичного пінополіуретанового сорту (HR), різної щільності, що випускається компанією INTERFOM, з використанням сировини від BASF, BAER, SHEU. Це добре, оскільки має найнижчі показники залишкової деформації, тобто краще відновлює свою форму після стиснення

У моделях меблів високого комфорту LORA, BENTLEY, REST, CHESTER в м'яких частинах дивана використовується комфорель (синтетичний пух).

З давніх-давен і до наших днів шкіряні меблі ніколи не втрачали своєї популярності. Шкіряні меблі традиційно є символомбагатства власника і його соціального престижу. Але престиж - далеко не останній аргумент при виборі шкіряних меблів. Шкіряні меблі зручні, шкіряні меблі зручні, шкіряні меблі зручні, шкіряні меблі функціональні. престижно, але добре тільки в тому випадку, якщо для виробництва шкіряних меблів використовується дуже якісна шкіра і дуже хороша пов'язка. Якщо шкіра погано виконана на шкіряних меблях, з'являться тріщини і через кілька років з'являться потертості, в той час як якісні шкіряні меблі прослужать вам не один десяток років.

Для обшивки меблів використовувалася яловича шкіра. Ця шкіра унікальна тим, що, незважаючи на свою незначну товщину, вона напрочуд м'яка, а її носимість становить близько 30 років.

Вони відмінно поєднуються із загальним інтер'єро. У салоні є два журнальні столики компанії «профі», що мають незвичайну основу. Журнальний столик поєднує в собі складне поєднання скла, поліетилену і хрому для отримання по-справжньому приголомшливого предмета меблів для сучасного інтер'єру.

Оброблене скло - це продукт, який широко використовується виробниками корпусних меблів.

Для виробництва скляних меблів використовується полірoване скло найвищих сортів. Товщина скла на стійках для обладнання становить 10 мм, на столах - 8 мм, щопіклується про міцність виробів. Скло використовується без додаткового затвердіння.

Обробка скла здійснюється на сучасному професійному імпортному обладнанні: «З. Бавелоні» (Італія) і «Фошань» (Китай). Проводяться різні види обробки скляного краю: круглий, євро-край, грань. Грань виконується на виробах, щоб додатково надати їм декоративний вигляд. Ширина грані варіюється від 5 до 30 мм.

Скло може бути матовим, тобто підпіскоструминною обробкою.

Широкий асортимент скла, виробленого в Україні (завод "Пролетарій", "Бучанський завод скляних виробів"), Угорщині ("Хранитель"), Бельгії, Чехії ("Glaverbel"), Польщі ("Пілкінгтон", "Сен-Гобейн"), Туреччині, Китаї та інших, включає в себе наступні предмети: полірoване скло товщиною від 2 до 19 мм; візерункові (близько 100 найменувань; тоновані масою і обприскуванням ("графіт", "бронза", зелений, "троянди"); триплекс будь-якої товщини; загартований термостійкий; армований.

Стіл і стільці виготовляються меблевою компанією «Formitalia». Серванти також виготовляються на замовлення і мають трикутну форму з закругленими кутами.

Матеріали, з яких виготовляються ці меблі, - міцний чорно-білий пластик. З того ж матеріалу виготовляється і барна стійка, призначена для двох людей. також місце відпочинку для власників будинку. При зонуванні просторих номерів з відкритим планом зазвичай розрізняють обідню зону (їдальню) і зону відпочинку. Сукупність цих зон називається вітальнею. У невеликих квартирах вітальня часто поєднує в собі функції однокімнатної кімнати, місця для прийому гостей і кімнати відпочинку.

Кожен салон відпочинку має свій «центр». Це може бути традиційний великий ажурний стіл, телевізор або система домашнього кінотеатру. Навколо нього є м'які дивани і зручні крісла. «Родзинкою» вашої вітальні може стати невеликий стіл. Зручно пити каву або читати журнал. Яскравими елементами декору є оригінальні підставки, шафи, стелажі та інші меблі для обладнання та телевізора.

У всіх салонах обов'язково присутні корпусні меблі, хоча і в різних типах. Це можуть бути багатофункціональні стіни і стелажі, що складаються з декількох секцій; вітрини, буфети, серванти, комоди і шафи для зберігання сувенірів, посуду і столових приборів; книжкові шафи, настінні полиці різного призначення і т.д.

Стиль рішення вітальні відрізняється - від класики до мінімалізму, і в цій частині вашої яхти доречні найсміливіші експерименти з поєднанням стилів.

Салон - це в першу чергу місце відпочинку і релаксу, тому варто задуматися про тони холодного - синього, зеленого, синього. За допомогою кольору можна розділити кімнату на дві частини: прикрасити їдальню веселими, радісними, яскравими кольорами, а місце навколо телевізора - в спокійний холод, регулюючи релакс, а різноманітні бічні джерела світла дають відчуття близькості і комфорту.

Асортимент матеріалів, що використовуються при виробництві меблів для віталень і вбиралень, надзвичайно широкий. При виробництві корпусних меблів, сучасних ДСП, МДФ та інших дощок з надійним покриттям з натурального шпону і полімерів - ламінату і меламіну - зазвичай використовуються. який повинен вказувати на рівень випуску формальдегіду. Найдорожчим матеріалом є натуральна деревина.

2.5. Оздоблення стін та перегородок

Для основного покриття колод технологія укладання паркетом з дерева світлого кольору, як співзвучного за кольором і фактурою із загальним стилем інтер'єру. Не заважає природному «диханню» деревини. Зверху паркет відкривається прозорим лаком, посиленим поліуретаном, для внутрішніх і зовнішніх робіт на дереві, світло - і водонепроникних. В даний час для виготовлення меблів використовують деревину хвойних і твердих порід деревини, сталеві профілі, легкі металеві сплави, кольорові пластини, натуральні і пофарбовані ДВП і ДСП, пінопластикові пластмаси, декоративні тканини і м'які оббивні штучні матеріали.

Дерев'яні меблі покриті фарбою та легким лаком, який при збереженні кольору надає її поверхні матовий вигляд. Декоративні властивості дерев'яних корпусних меблів засновані не на подрібненій скульптурній обробці і деталізації, а на кольорі і фактурі нерозкритих поверхонь. Колір, форма, текстура і малюнок дерева вибираються з урахуванням їх психофізіологічного ефекту - меблі виконані з середньоюлегкістю з коефіцієнтом відбиття не менше 35-50%. Замість традиційної оббивки дерев'яних меблів набули широкого поширення чохли-блискавки. їх періодична зміна створює різний колір зображення в житлових і громадських приміщеннях.

З огляду на серйозні навантаження, які повинна витримувати підлога, я пропоную використовувати паркет, вимоги до якого повині бути надзвичайно високі. В обов'язковому порядку таке покриття повинно бути максимально міцним - саме тому паркет є найбільш довговічними з усіх видів таких підлогових покриттів.

Але все, що нам потрібно, це якісний настил, який витримує будь-яке теплове навантаження і не становить великої ваги для судна.

Перегородка

Ізоляційні матеріали не повинні вбирати вологу, тому їх теплоізоляційні властивості різко знижуються. Ізоляційні деталі, утеплення, монтаж вентиляційних

труб, кабельних маршрутів та інших систем в просторі під шиттям. Металева обрешітка болтова або зварюється.

На поверхню приклеюється пом'якшувальний матеріал (тканина, повсть), приміщення судна поділяються на теплові і звукові. Теплоізоляція захищає приміщення від охолодження або опалення; Залежно від температури зовнішнього повітря, він також запобігає потовиділенню і руйнуванню поверхонь.

Перегородки сталеві або алюмінієві. Ці конструкції поділяються на класи вогнестійкості: А0 - А15 - А30 - А60. Клас вогнестійкості вказує, як довго конструкція може працювати у вогні.

Пластикові панелі для стін: фото, види та способи монтажу цього оздоблювального матеріалу, необхідно вивчити кожному господареві, який бажає використовувати його при виконанні будівельних або ремонтних робіт у своєму будинку. Пластикові панелі для стін можна зустріти у багатьох житлових та громадських приміщеннях. Це дуже зручний та дешевий оздоблювальний матеріал, що дозволяє зробити недорогий та якісний ремонт.

На вигляд пластикові панелі для стін поділяють на: дзеркальні, ламіновані та декоративні. Всі вони сильно відрізняються за кольором та фактурою. Малюнок може нагадувати білу цеглу, камінь, деревину або являти собою панно з будь-яким зображенням. За формою розрізняють три абсолютно різні типи:

- рейкові пластикові панелі для стін. Вони нагадують дерев'яну вагонку. До стіни їх кріплять горизонтально або вертикально на закріплені на ній скоби. Ці панелі мають довжину від 90 см до 3 м, ширину 13,5 – 30 см, а товщину 8 – 12 мм. Між собою рейки кріпляться за допомогою замкового з'єднання "шип-паз";

Рис.1 Рейкові пластикові панелі

- плиткові пластикові панелі для стін. Цей вид є прямокутними або квадратними плитками, що мають розміри сторін 30 - 98 см. Зміцнюють їх так само, як і попередні, але зовнішній вигляд стіни виходить абсолютно іншим;

Рис.2 Плиткові пластикові панелі

- листові стінові панелі є листом ДВП з малюнком, нанесеним на одну зі сторін. На стіну їх приклеюють чи прибивають цвяхами. Стики приховують під рейкою або затирають герметиком. Розмір таких панелей 1,22 – 2,44 м. по довгій стороні, а

товщина 3 – 6 мм. Вони не відносяться до пластикових, але їх декоративний шар може мати полімерне покриття.

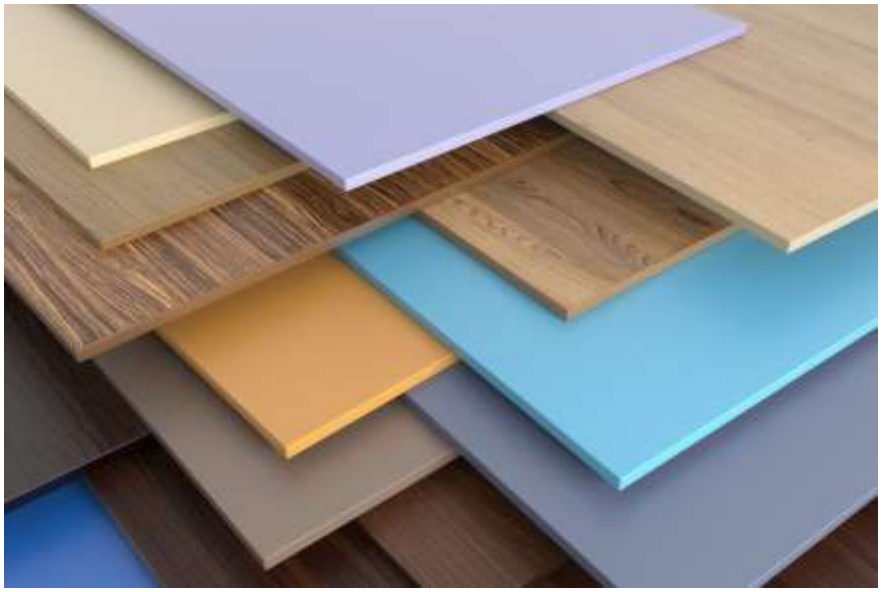

Рис.3 Листові стінові панелі

Оскільки цей матеріал виготовлений із полімерного матеріалу, він не пропускає воду. Панелі дуже легкі і не потребують посиленого кріплення. Верхній захисний шар дозволяє забезпечити довговічність малюнку, який нанесений на поверхню матеріалу. Захист не дозволяє матеріалу зіпсуватись через вплив шкідливих зовнішніх факторів. Пластикові панелі для стін, фото яких зустрічається в мережі у всьому блиску, легко обслуговувати. Їх можна просто періодично протирати вологою ганчіркою.

З недоліків можна відзначити не високу екологічність матеріалу, що може бути джерелом шкідливих випарів. З цієї причини пластиковими панелями для стін не обробляють кімнати, в яких люди сплять або відпочивають. Тим не менш, сфера використання цього оздоблювального матеріалу є досить широкою.

2.6. Оздоблення та покриття підлоги

Сьогодні серед основних пріоритетів розвитку вітчизняного текстильного виробництва спостерігається суттєве збільшення обсягів виробництва і розширення асортименту різних за способами виробництва текстильних покривів для підлоги і

стін. Як свідчить аналіз структури асортименту килимів та килимових виробів для покриття підлоги і стін, найбільш популярними та перспективними серед них є вироби нетканого способу виробництва. Сьогодні постійно розширюється і урізноманітнюється асортимент інтер'єрного текстилю для покриття підлоги з різноманітними способами виробництва, будовою, волокнистим складом і оздобленням виробів з нетканих полотен. Це обумовлено, як відомо, високими техніко-економічними перевагами нетканого виробництва, невисокою окупністю затрачених засобів на виробництво цих виробів, можливостями легкої зміни структури внутрішньовидового асортименту під впливом зміни моди та кон'юнктури ринку. Ця група нетканих текстильних матеріалів об'єднує килими і килимові доріжки, а також різноманітні покриття для підлоги, долівок та стін (ковроліни, шпалери тощо). Вони виробляються за різними технологіями, серед яких найбільшого поширення у вітчизняній і зарубіжній практиці набули фізикохімічна та комбінована технології. Особливе місце серед нетканих килимів займають тафтингові килими, отримані за комбінованою технологією. Під час виробництва цих килимів за основу беруть тканні, трикотажні або неткані полотна, які проколюються спеціальними нитководіями, утворюючи на поверхні нетканого матеріалу петельний ворс. Цей ворс може бути гладким або візерунковим, якщо для його формування використовується жакардовий механізм. Для закріплення ворсу на лицевій стороні килимів їх виворітну сторону проклеюють латексами. Частіше тафтингові килими випускають у вигляді рулонів (ковролін), які використовуються для покриття підлоги у житлових, адміністративних і культурно-побутових приміщеннях. Окрім тафтингового способу, килими й килимові вироби для покриття підлоги і стін виготовляються методами термоскріплення, флокування, ниткопрошивання, голкопробивання та ін. Різноманітність видового і внутрішньовидового асортименту килимів та килимових виробів для покриття підлоги і стін, окрім використання різних способів їх виробництва, досягається за рахунок використання різних видів сировини (волокон, ниток, пряжі, зв'язуючих речовин), особливостей оформлення їх поверхні (гладка, рельєфна, ворсова, повстяна) та заключного оздоблення (фарбування, друкування, латексні покриття і ін.). Для покриття підлоги, як свідчить зарубіжний

досвід, замість нетканих килимів можуть використовуватись неткані килимові плитки. Вони використовуються для настилання на підлогу у спальнях, ванних кімнатах, кухнях та адміністративних приміщеннях. Окрім цього, замість килимів і ін. нетканих покритів, для підлоги використовується лінолеум, отриманий на нетканій текстильній основі. В останні роки широкого поширення у Російській федерації для покриття підлоги і оздоблення стін в адміністративних та культурно-побутових приміщеннях (готелі, ресторани, кафе, виставкові зали, театри, кінотеатри, банки та ін.) набули голкопробивні та в’язально-прошивні художньо-декоративні неткані полотна із хімічних волокон і їх різних поєднань з натуральними волокнами. При цьому, найбільш ефективним способом виробництва декоративного полотна (декорпола) є голкопробивний спосіб. Популярність цих полотен на ринку, як і в інших зарубіжних країнах, обумовлена низкою їх переваг над аналогічними тканими матеріалами, а саме: доступністю, економічністю та швидкою окупністю їх виробництва, широким діапазоном їх колірного композиційного вирішення, можливостями легкої зміни розмірів залежно від потреб ринку та ін. Окрім покриття для підлоги, в оздобленні стін також широко використовуються різноманітні за способами виробництва настінні драпірувальні неткані полотна, які імітують гобеленові та жаккардові тканини й ткані поштучні декоративні вироби аналогічного призначення. В оформленні житлових і адміністративних приміщень широко використовують також неткані текстильні шпалери. Вони, переважно, виконують декоративну функцію в оформленні приміщень, але й також можуть використовуватись в якості теплозвукоізоляційних матеріалів. Для таких цілей використовуються неткані антибактеріальні полотна, виготовлені голкопробивним способом різного волокнистого складу.

Не секрет, що будівництву та внутрішньому оформленню будівель (що зараз прийнято назвати інтер'єром) завжди приділяли велику увагу. Так, ще кілька сотень років тому люди навчилися створювати дуже міцні та гарні підлоги. А в середні віки вперше з'явився такий звичний сьогодні для кожного з нас матеріал, як паркет. Перші згадки про цей будівельний матеріал датуються 13-14 століттями. Саме тоді знатні

люди захотіли, щоб підлога в їхньому будинку набула особливого вигляду, для чого велика дошка була розрізана на дрібні шматочки геометричної форми.

До речі, у стародавні часи паркет не був загальнодоступним будівельним матеріалом, а дозволити собі викласти підлогу з дощечок різних порід дерева могли тільки заможні особи. Та й замовляли його зазвичай лише у замки та палацові зали. Згодом паркет став різноманітнішим: почали використовуватися нові породи дерева, що мають різні відтінки і при художньому укладанні здатні створювати дивовижні малюнки.

Паркет сьогодні

До середини минулого століття паркетом називалися лише ті покриття, які виготовлені з натурального дерева. З розвитком сучасних технологій у світі виникло кілька різновидів натурального паркету. Одним із найпопулярніших видів став так званий «штучний паркет». Сьогодні цей різновид паркету вважається класичним, а являє собою певний набір планок з характерною будовою.

Ще одним популярним різновидом паркету стала паркетна дошка, яка є конструкцією з двох шарів, виготовлену з натуральних порід деревини. Такий матеріал використовується тільки для покриття підлоги, оскільки шви між дошкою робляться максимально рельєфними.

Цікаво відмітити, що паркетна дошка є порівняно новим винаходом людства. З'явилася вона лише у середині 20-го століття.

На окрему згадку заслуговує такий різновид паркету, як художній. Він займає особливе місце серед інших різновидів паркету, поєднуючи різні деталі різної форми, виготовлені з найбільш цінних порід деревини. Це дозволяє створювати в результаті укладання неймовірно красиві малюнки та мозаїчні композиції, які через складність реалізації та краси можна по праву вважати витворами мистецтва.

Сьогодні паркет чудово зарекомендував себе цілим переліком позитивних якостей, серед яких не лише естетичний зовнішній вигляд, але ще й екологічність, а також нешкідливість як для дорослих, так і для дітей. А при грамотній експлуатації цей матеріал слугує своїм господарям довгі роки.

Рис.4 Паркет

Конструкція паркетної дошки

За структурою дошка має три шари різного типу деревини. Нижній та середній шар виготовляється із менш цінних порід дерева. Як вихідна сировина беруть сосну або модрину. Шари мають так, щоб волокна кожного були перпендикулярні один одному. Для верхнього шару використовують дорогу деревину, волокна якої спрямовані вздовж полотна. Завдяки такому розташуванню волокон паркетна дошка стає міцною та не деформується після укладання.

Паркетні дошки відрізняються за видом деревини та розмірами. Верхній декоративний шар може виконуватися з традиційних та екзотичних порід дерев. Кожен сорт відрізняється один від одного за кольором, твердістю та малюнком.

Сучасні технології здатні надавати дереву різних відтінків, поверхню робити шорсткою, вносити елемент старіння.

Паркетна смуга виготовляється з:

- дуба;
- бука;
- горіхи;
- ясена;
- шоколадного дерева;
- оливи.

РОЗДІЛ ІІІ. ДИЗАЙН РОЗРОБКА ЕЛЕМЕНТУ МЕБЛІВ

3.1. Концепція дизайну інтер’єру

Таблиця 3.1 Специфікація матеріалів

	Специфікація меблів та обладнання		
№	Назва	Зображення	К-сть:
1	Диван кутовий		1 шт.
2	Диван		1 шт.
3	Журнальний стіл		1 шт.
4	Крісло шкіряне		4 шт.
5	Тумба під телевізор		1 шт.
6	Журнальний столик		1 шт.
7	Телевізор		1 шт.
8	Холодильник		1 шт.
9	Пральна машина		1 шт.
10	Духова піч		1 шт.
11	Індукційна піч		1 шт.
12	Посудомийна машина		1 шт.
13	Комп'ютер-моноблок		9 шт.
14	Підлогова лампа на штативі		1 шт.

	Специфікація меблів та обладнання		
№	Назва	Зображення	К-сть:
15	Барні стільці		10 шт.
16	Крісло шкіряне(для праці)		10 шт.
17	Барна шафа		1 шт.
18	Косметичний столик		1 шт.
19	Двоспальне ліжко		2 шт.
20	Односпальне ліжко		5 шт.
21	Шафа зі скляними дверцятами		2 шт.
22	Монолітна шафа		7 шт.
23	Тумба		2 шт.
24	Душова кабіна		1 шт.
25	Підвісний унітаз		2 шт.
26	Ванна		1 шт.
27	Підвісний умивальник (з дзеркалом)		4 шт.
28	Сушарка для рушників		2 шт.

3.2. Авторські розробки предметів наповнення інтер’єру

Тільки гармонійний розподіл світла гарантує хорошу видимість і візуальний комфорт. Крім цієї основної функції, правильно підібране освітлення прикрашає інтер'єр, підкреслює його стилістичну ідею. За допомогою світла можна окреслити житловий простір, виділити певні зони в приміщенні, розмістити акценти в інтер'єрі. стіни, які виділяють окремі ділянки, підлогу і світильники, встановлені на предметах меблів або вбудовані в нього.

У салоні використовується 2 види освітлення: загальний і місцевий. Локальне освітлення здійснюється за допомогою стельових світильників. Розташований чітко над обіднім столом.

Освітлення

Стельовий і настінний світильники

Заглиблений морський світильник. Він вбудований в стелю в закритих приміщеннях, таких як: салон, кімнати відпочинку, каюти. Має картриджі для двох ламп потужністю 40 Вт Також є додатковий картридж для підключення аварійного освітлення.

Меблева лампа (Ill. 11)

Призначення: галоген

Модель: 3159/50. A/6

Прожектор, кольорово-хромований, акрилово-прозорий, 1xGY6,35 35Вт

Раціональне, художньо і технічно грамото спроектоване світлове середовище не тільки задовольняє умови видимості, але і надає приміщенню індивідуальний характер, створює «психологічний комфорт», необхідний для роботи і відпочинку. Адже в залежності від впливу на людські емоції світло може бути похмурим і загадковим, інтимним і розслаблюючим, захоплюючим і підбадьорливим.

Естетичні властивості світла в інтер'єрі корабля, як, втім, і всі інші засоби естетичного впливу, не піддаються кількісному нормуванню, їх сприйняття залежить

від суб'єктивних факторів. Тим не менш, завдання як архітектора, так і дизайну полягає в створенні світлового середовища, яке задовольнило б сучасні естетичні потреби більшості людей. Естетика інтер'єру колективно залежить від: обраних джерел світла (ламп розжарювання або люмінесцентних ламп), характеру розподілу світлового потоку (прямого, відбитого або розсіяного світла), системи освітлення (загальної, місцевої або комбінованої), кольору освітлення, форми і розташування світла.

Світло допомагає організувати внутрішній простір приміщень корабля: умовно прибрати в потрібний час ту чи іншу функціональну зону або об'єднати окремі фрагменти інтер'єру в загальний ансамбль. спрямоване освітлення, створення глибоких тіней і яскравих плям. Це створює окремі, порівняно різко обмежені ділянки підвищеної яскравості на столі, на голові нари і біля дзеркала над умивальником.

У громадських місцях світло допомагає виявити особливості інтер'єру: його обсяг, тектоніку, особливості планування і т.д.

У салоні, який використовується в основному як кімнати для відпочинку і прийому їжі, робиться досить яскраве загальне освітлення. Великі можливості для художнього збагачення інтер'єру містяться в так званому динамічному освітленні. Справа в тому, що інтер'єр з незмінним штучним освітленням з часом справляє враження одноманітності. Нові властивості інтер'єру можна дати, змінюючи протягом усього вечора інтенсивність і спектральну композицію світла. з художньою ідеєю він вибирає візерунок світлих плям, їх розміри і форму, коли на стелі кімнати багато світильників, вони візуально скорочують приміщення або подовжують її.

У даному приміщенні було прийнято рішення поділити два поверхи яхти на дві великі зони, перший поверх буде використовуватися для відпочинку та зустрічі відвідувачів. Другий поверх буде використовуватися тільки для кают яхти.

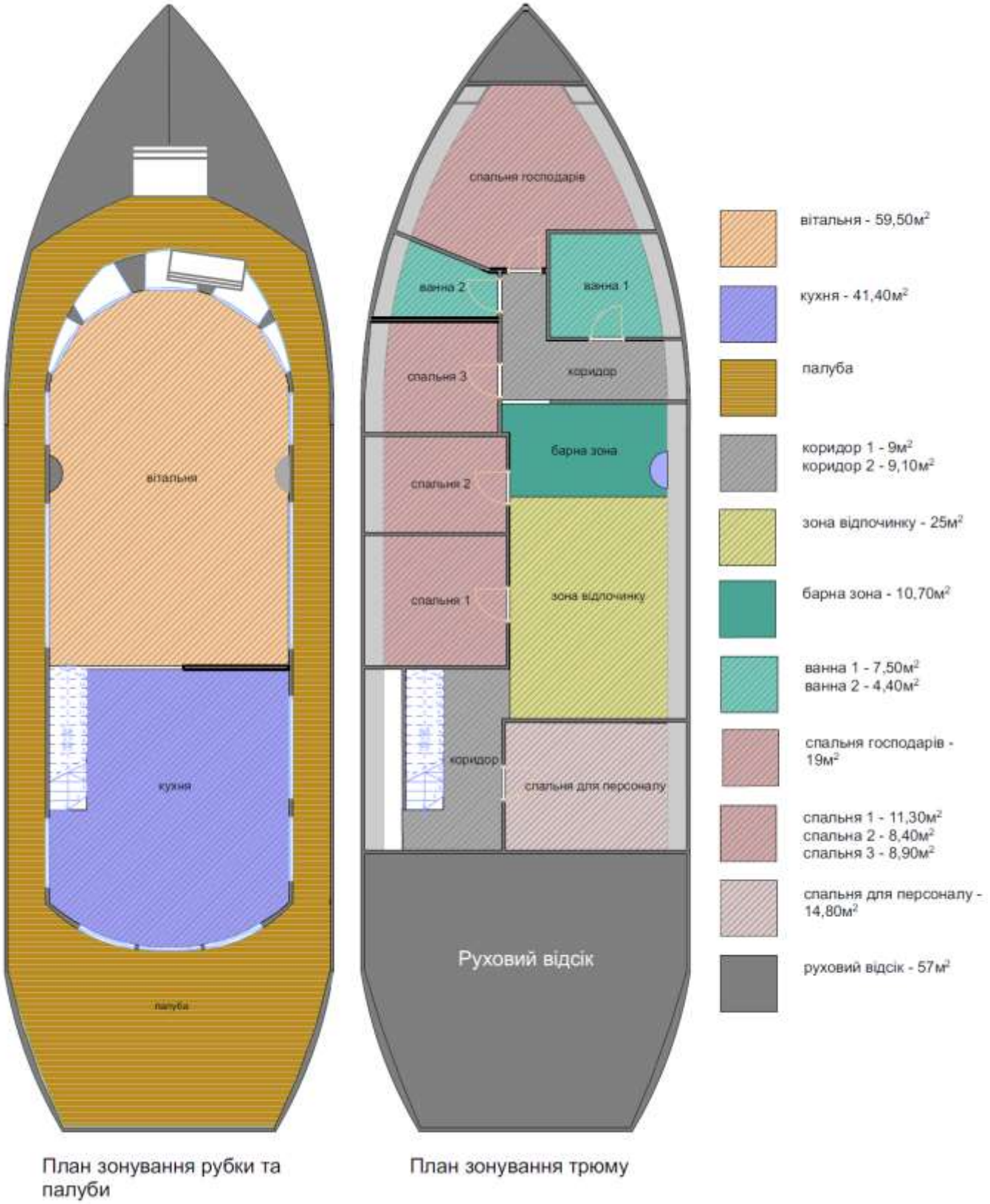
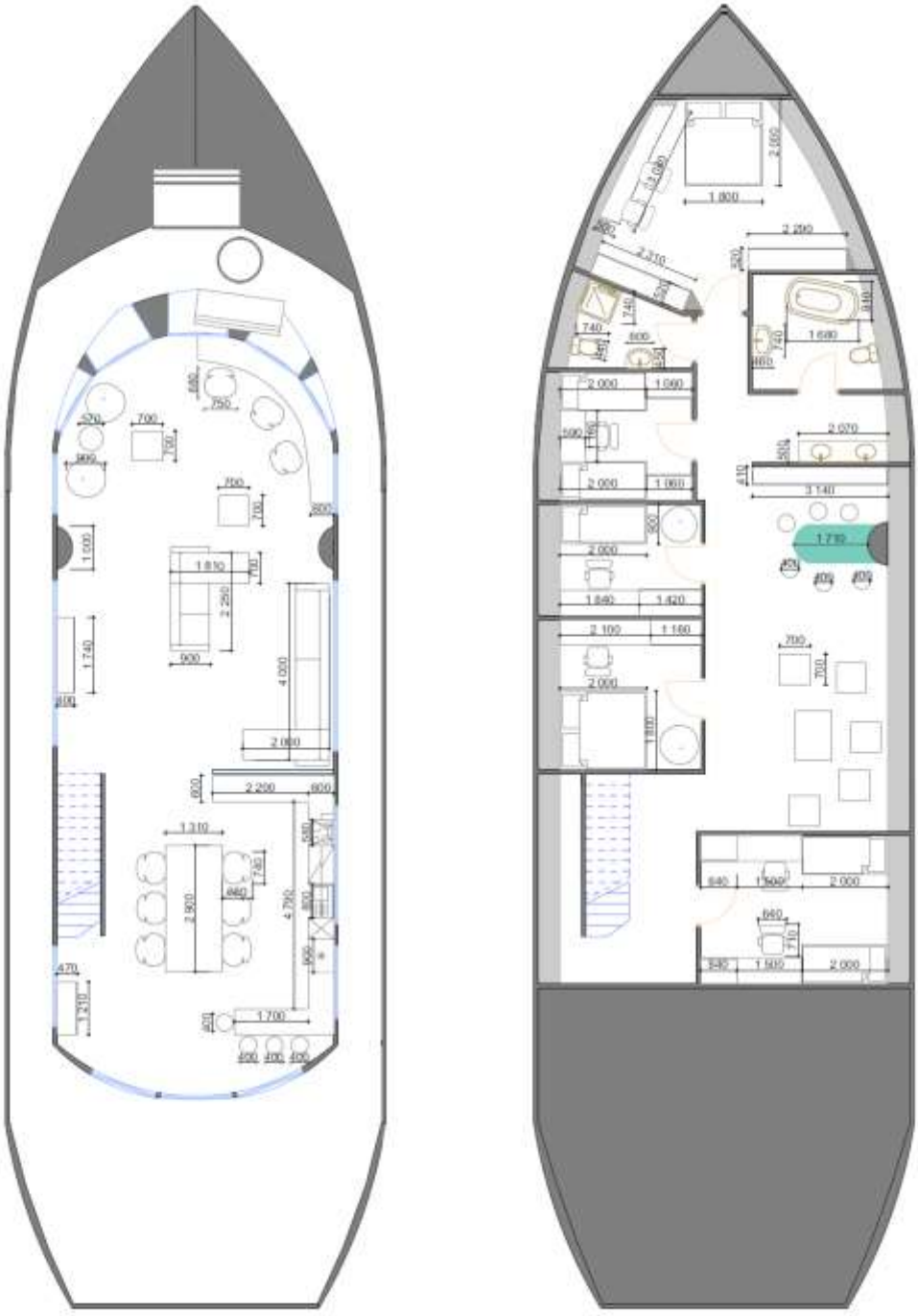

Рис.5 План зонування приміщень

Меблювання приміщення відбувалося відповідно до концепції дизайну інтер’єру – оптичні та нелінійні форми заповнюють простір. Усі меблеві вироби

виготовлені з природніх матеріалів. Підбір меблів здійснювався відповідно до ергономічних правил і санітарних норм.

План з розташуванням меблів у рубці

План з розташуванням меблів у трюмі

Рис.6 План меблів

На підлогу викладається масивна паркетна дошка ялинка ESKO RUSTIC ORIGINAL 150x14x450, матеріал являється стійким та екологічно-чистим. Інші зони підлоги яхти та вологі зони в каютах, будуть заповнюватись ковроліном та керамічною плиткою білого кольору відповідно.

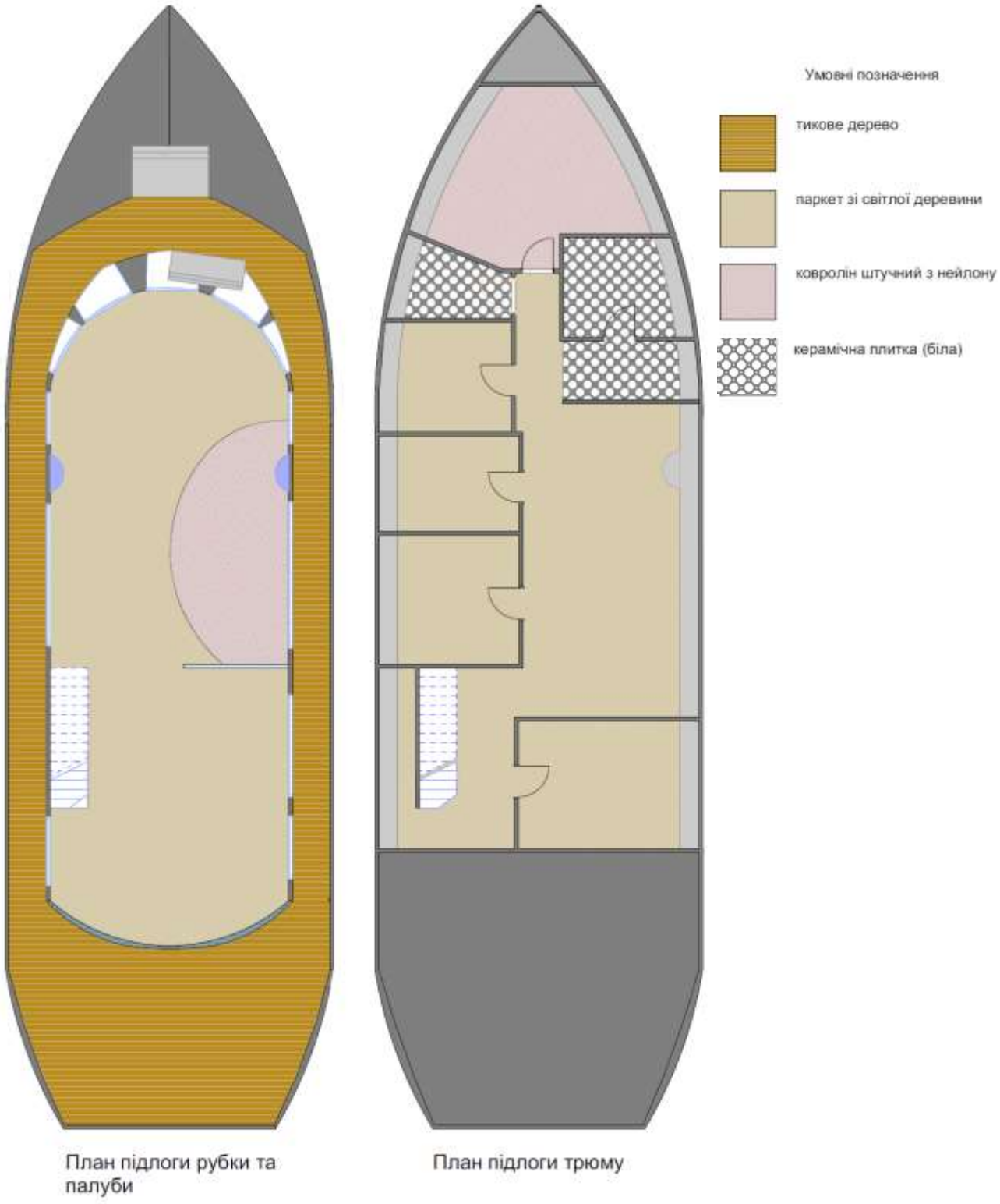
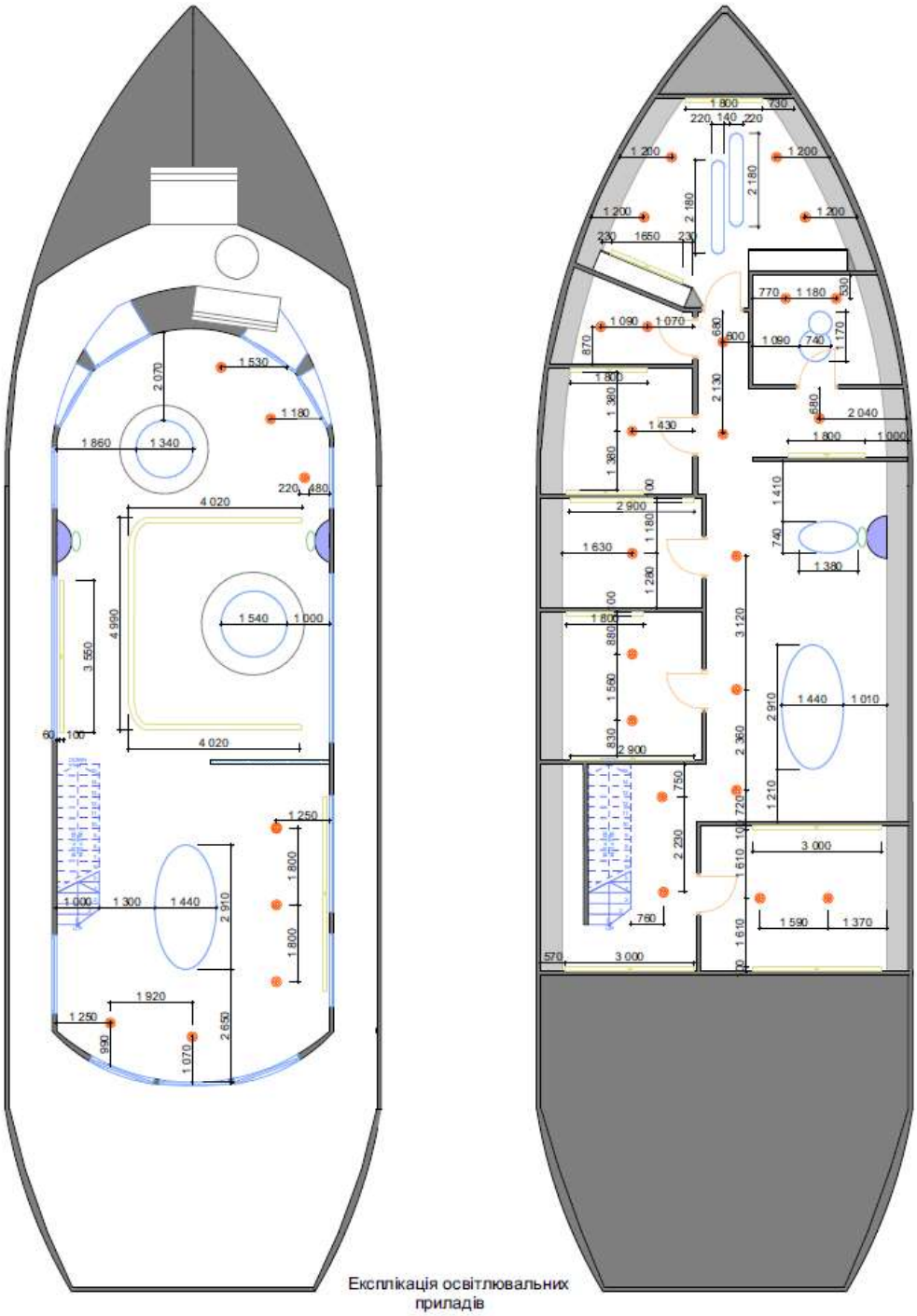

Рис.7 План підлоги

На борту яхти використовується 3 типи освітлення: точкові світильники, світильники LED, настінний світильник.

Експлікація освітлювальних приладів

Колір	Назва	К-сть:
	Точковий світильник	30 шт.
	Лед підсвітка	14 шт.
	Світлодіодні панелі	8 шт.
	Настінний світильник	3 шт.

Рис.8 План освітлення

Креслення деталей інтер’єру.

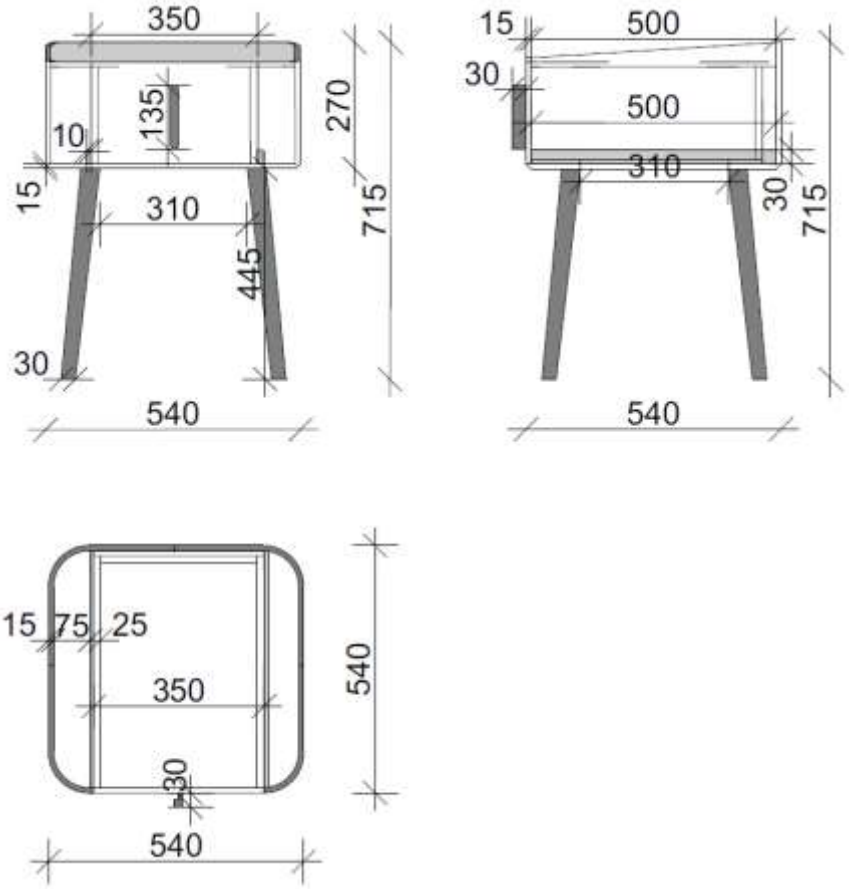

Рис. 10 Ортогональні проекції деталі інтер’єру

Рис. 10 Візуалізація деталі інтер’єру

ВИСНОВКИ

Під час розробки об'єкта було вирішено ряд завдань, а саме:

- враховувати зазначену кількість людей, які можуть перебувати на борту одночасно.
- зональний поділ салонної зони для читання і відпочинку, гри в ігри, перегляду телевізора або;
- забезпечення можливості зручного пересування людей в лаунжі;
- створення затишного і комфортного середовища для відпочинку;
- забезпечити достатнє освітлення приміщення;
- досягти максимальної функціональності зазначеного об'єкта;

До переваг отриманого інтер'єру можна віднести практичність, функціональність, оригінальне колірне рішення з додаванням яскравих акцентів, незвичайне освітлювальне рішення, а також просторість і сучасність, практичність матеріалів і зручність.

Інтер'єр цікавий своїми формами. Він поєднує в собі плавні лінії з досить масивними формами. Наприклад, незвичайне рішення диванної зони, над якою є своєрідна квадратна арка, яка проходить в стелю і при цьому також має функціональне призначення. світловідбиваючі поверхні, які візуально збільшують простір, і це не має значення, коли в приміщенні одночасно можуть перебувати 10 осіб .

Каюта на такій яхті повинна служити місцем відпочинку, тому я поставив завдання створити затишну комфортну атмосферу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Гельфонд, А.Л. Архитектурная типология общественных зданий и сооружений: учеб. пособие для вузов / А.Л. Гельфонд. Н. Новгород: ННГАСУ, 2010. – 213 с.

2. «Шкіпер» (український маріністичний журнал) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://skipper.kiev.ua/313

3. Рижский яхт-клуб. Устав Императорскаго Рижскаго Яхт-Клуба: состоящаго под Августейшим покровительством Его Императорскаго Высочества, Великаго Князя Александра Михайловича: утвержден 7 сентября 1879 года. – Рига, [1911]. – 28 с.

4. Ст.1 Закону України "Про об'єднання громадян", від 16 червня 1992 року №2460-XII.

5. Ст.3 Закону України "Про об'єднання громадян", від 16 червня 1992 року №2460-XII.

6. Ст.13 Закону України "Про об'єднання громадян", від 16 червня 1992 року №2460-XII.

7. Наказ Міністерства Транспорту України № 642 від 16.07.04 «Про затвердження Правил безпечної експлуатації баз для стоянки маломірних (малих) суден».

8. Земельний кодекс України від 25.10.01 № 2768-III.

9. Водний кодекс України від 06.06.95 № 213/95-ВР.

10. Наказ Міністерства транспорту України від 17.09.2001 р. №617.

11. Національне українське Класифікаційне товариство, створене Постановою КМУ №814 від 08.06.98.

12. Кусков А. С., Джаладян Ю. А. Туристский бизнес: справочник-словарь. М., 2008. – 400 с. 314

13. Савкина О. В. Новый подход к классификации коллективных средств размещения рекреационного типа // Актуальные проблемы экономики и управления

в сфере туризма и сервиса : сб. статей всерос. заоч. науч.-практ. конф. 27–28 апреля 2011 г. – 512 с. – С. 42–46.

14. Синтез технологического и художественного аспектов в архитектуре яхтенных эллингов[Електроннийресурс].–Режимдоступу: http://archvuz.ru/2011_22/49

15. Типы предприятий гостиничного хозяйства. Зарубежный опыт [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://tourfaq.net/hotelbusiness/tipypredpriyatij-gostinichnogo-xozyajstva-zarubezhnyj-opyt/ 16. History of Seattle FHA [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://seattlefloatinghomes.org/history/

17. Будинки і споруди Готелі ДБН В.2.2-20:2008.

18. Даниленко В.Я. Дизайн України у світовому контексті художньо-проектної культури. – Х.: ХДАДМ; Колорит, 2005.

19. Кащенко О.В. Образотворче та декоративно - прикладне мистецтво (методичні вказівки для виконання освітньо-професійних програм ба-калавра, спеціаліста, магістра) К., КНУБА, -2004. – 190 с.

20. Олійник О. П. Основи дизайну інтер’єру : навч. посіб. / О. П. Олійник, Л. Р. Гнатюк, В. Г. Чернявський. — К. : НАУ, 2011. — 228 с. : іл.

ДОДАТКИ

2021
WORLD YACHTS
TROPHIES
20th edition

